

[Sønderup.]

hvorledes det stiller sig med hensyn til udviklingsforløbet af landbrugets omkostninger i det sidste års tid. Det havde nemlig interesse, i betragtning af at lovforslagets priser for rug og hvede figurerede med samme satser som i fjor.

Som det var ventet, viste de oplysninger, vi har modtaget fra Det landøkonomiske Driftsbureau på en række områder væsentlige stigninger i landbrugets omkostninger; især er de fremherskende for lønningernes vedkommende, idet der her er tale om stigninger på ca. 10 pct. På den baggrund syntes jeg det var naturligt, at venstre, at oppositionen rejste kravet om en forhøjelse af brødkornpriserne. Men, som det fremgår af betænkningen, har vore ønsker ikke kunnet finde den fornødne forståelse eller tilslutning hos regeringspartierne. Jeg synes ellers, vi var meget beskedne i vore krav, idet vi i udvalget kun stillede forslag om en prisforhøjelse på 1 kr. pr. tønde. Efter at dette var afgørende fejlet af bordet, var man lige så afvisende over for vort forlangende om at lade lagertillæggene begynde at løbe fra den 1. september.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen hævdede for et øjeblik siden, at den omstændighed, at der var sket en forøgelse af de arealer, der er tilsået med rug, sandsynligvis var udtryk for, at man var tilfreds med priserne. Nej, det er en helt forkert slutning at drage. Sagen er nemlig den, at en landmand skal have sine arealer udnyttet; man kan også meget vel tænke sig, at den forøgelse, der har fundet sted af rugarealerne, har nogen relation til den strukturændring, der i øjeblikket finder sted for landbrugets vedkommende derved, at man i højere grad går over til ekstensiv drift. Endelig er forholdet det, når talen er om plus eller minus ved at dyrke rug, at der også for landmændene består et likviditetsproblem, sådan forstået, at den omstændighed, at kornafgrøder kan afhændes umiddelbart efter høsten, eller i hvert fald forholdsvis hurtigt, også er noget, man er nødt til at tage med ind i sin vurdering, når man er beskæftiget på et så vanskeligt erhvervsområde, som landbruget efterhånden er ved at blive.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen beskæftigede sig også med de beløb, som land-

bruget skulle have tjent på brødkornordningen, og nævnte et tal, der vist lå omkring 40-50 mill. kr. Jeg ved ikke, hvor mange år millionerne skal fordeles over, men jeg er på det rene med, at i de første år, vi havde den ordning, hvis forlængelse vi i dag beskæftiger os med, var det i hvert fald set fra et samfundssynspunkt rent valutarisk en fordel, at man havde en ordning, idet man kunne købe foderkorn udefra billigere end brødkorn, således at behovet for korn valutarisk set billigere kunne tilgodeses ved at købe foderkorn end brødkorn.

Den behandling, landbruget har fået på dette område, er efter den sædvanlige recept: man overlader til os selv at finde ud af, hvordan vi skal klare følgerne af den løbende inflation. På alle andre områder — inden for handel, håndværk og industri — godkender man, at omkostningsstigninger bliver dækket ind og kan dækkes ind. Det gør man altså ikke for landbrugets vedkommende. Det er en kendsgerning, som vi er nødt til at tage til efterretning. Oppositionen er selvsagt i mindretal, det er landbruget også, og landbruget fattes desværre endnu den evne til sammenhold, der er af så uvurderlig betydning i et så organiseret samfund som det danske. Landbruget savner den evne til sammenhold, der er en nødvendig forudsætning for, at der kan sættes den fornødne styrke bag berettigede krav og ønsker om ligestilling.

Vor holdning til lovforslaget er altså udtryk for, at vi har måttet affinde os med de vilkår, som regeringspartierne også i denne forbindelse dikterer os.

H. C. Toft: Ved første behandling af det foreliggende lovforslag om en kornordning for det kommende høstår gav jeg udtryk for, at vi i det konservative folkeparti ligesom tidligere år så med velvilje på en kornordning i lighed med de love, som har været gennemført i de sidste 2-3 år, både hvad angår brødkorn og foderkorn.

Under første behandling rejste jeg spørgsmålet om at give en merpris for afleveret brødkorn med særlig lavt vandindhold, altså korn med under 17 pct., idet den landmand, der afleverer brødkorn med lavere vandindhold end 17 pct., i virkeligheden afleverer en vare med større nettoindhold;